

Resumé

Tato práce se zabývá povinností jednat s péčí řádného hospodáře a důsledky jejího porušení. Autorka práce se snaží podrobně vymezit povinnost jednat s péčí řádného hospodáře jako standard jednání a jeho jednotlivých definičních složek a dále důsledků, které při porušení této povinnosti nastávají. Práce vymezuje teoretická východiska a snaží se kriticky zhodnotit problematické otázky s tímto standardem jednání spjatých a přinést vlastní názor na danou věc.

Diplomová práce se člení na šest částí. První část se zabývá problematikou správce a pána a s tím související náklady zastoupení. Krátká pozornost je věnována fiduciární povinnosti a obecně důvodům jejího zakotvení. Druhá kapitola se zabývá vývojem povinnosti jednat s péčí řádného hospodáře a to od dob Všeobecného zákoníku občanského až po právní úpravu v současně účinném občanském zákoníku a zákonu o obchodních korporacích. V třetí kapitole jsou vymezeny jednotlivé prvky péče řádného hospodáře a to povinnost loajality, náležitá péče a potřebných znalostí, a to určitým přesahem do zahraničních právních řádů. V rámci povinnosti loajality se autorka zabývá chápáním zájmu společnosti z pohledu corporate governance. Čtvrtá kapitola je věnována problematice vyžádaných pokynů do obchodního vedení. Pátá kapitola se zabývá pravidlem podnikatelského úsudku, s přesahem do zahraničních úprav. Autorka se dále pojednává o důkazním břemenu v soudním řízení. Šestá kapitola je věnována vybraným soukromoprávním důsledkům porušení povinnosti péče řádného hospodáře. Zabývá se problematikou náhrady újmy a dalších institutů s ní souvisejících jako vymezením škody jako újmy na majetku a nemajetkové újmy, právo společníků na náhradu reflexní škody na hodně jejich účasti v korporaci, běh promlčecí lhůty u škody způsobené členem statutárního orgánu. Pozornost je věnována diskutovaným otázkám jako to, zda je povinnost péče řádného hospodáře povinností smluvní nebo zákonnou či lze smlouvou o vypořádání újmy úplně či zčásti prominout povinnost k její náhradě. Nebo zda ručení ve smyslu ustanovení §159 odst. 3 občanského zákoníku v důsledku uzavření smlouvy o vypořádání újmy, zaniká. Dále je rozebrána delegace vnitřní a delegace vnější, a odpovědnost za škodu při kolektivním rozhodování. Pozornost je také věnována ručení podle ustanovení §159 odst. 3 občanského zákoníku. Nakonec autorka zmiňuje žalobu na doplnění pasiv vnesenou do textu zákona novelou zákona o obchodních korporacích.